

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 06, 2012

Nummer 6, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBALM:2012:BV8401](#) 06-03-2012

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBSGR:2012:BV2984](#) 08-02-2012

Leiden

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW0171](#) 28-03-2012

Puremerend/bestemmingsplan 'De Gors e.o. 2010'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW0170](#) 28-03-2012

Rijssen-Holten/bestemmingsplan 'Bedrijventerrein Rijssen'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BW0169](#) 28-03-2012

Gedeputeerde Staten Utrecht

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV9525](#) 21-03-2012

minister EZ, landbouw en Innovatie

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV9450](#) 21-03-2012

Leudal/Vrijstelling en bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV3249](#) 08-02-2012

Staatssecretaris I en M

Uitspraken zonder ECLI

[- onbekend -](#)

Vianen/ bestemmingsplan 'Golfbaan de Bolgerijsche, Vianen'

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[- onbekend -](#)

Menaldumadeel/bouwvergunning

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Gedeputeerde Staten Utrecht

Nbw-vergunning hoeft niet te worden geweigerd omdat de achtergronddepositie voor ammoniak hoger is dan de kritische depositiewaarde

Casus

Beroep tegen een vergunning voor het exploiteren en uitbreiden van een veehouderij op grond van artikel 16 en 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998).

Appellant stelt dat er ten onrechte van is uitgegaan dat wanneer de ammoniakdepositie op de in de omgeving gelegen natuurgebieden in de aangevraagde situatie niet toeneemt t.o.v. de ammoniakdepositie in de reeds vergunde situatie, vaststaat dat de natuurlijke kenmerken van deze gebieden niet worden aangetast.

In zoverre is er aan voorbijgegaan dat de feitelijke achtergronddepositie op de in de omgeving gelegen natuurgebieden – waaronder een natuurmonument – hoger is dan de kritische depositiewaarde.

Verweerder is van mening dat de ammoniakdepositie als gevolg van de aangevraagde situatie niet toeneemt ten opzichte van de ammoniakdepositie in de reeds vergunde situatie en dat daarmee de natuurlijke kenmerken van de natuurgebieden niet worden aangetast.

Rechtsvraag

Moet bij het verlenen van een Nwb-vergunning rekening worden gehouden met een reeds aanwezige feitelijke overschrijding van de kritische depositiewaarde?

Uitspraak

Wanneer de vergunde uitbreiding niet leidt tot een toename van de ammoniakdepositie ten opzichte van de krachtens de Hinderwet of de Wet milieubeheer vergunde situatie op het moment van de aanwijzing van het beschermde natuurmonument, zijn significante gevolgen in de zin van artikel 16, derde lid, van de Nbw 1998 uitgesloten. In dit geval is de vergunde

situatie van 3 december 1991 bepalend voor deze toetsing. Niet is gebleken dat ten opzichte van deze situatie sprake is van een toename van de ammoniakdepositie, zodat geen aanleiding bestaat voor het oordeel dat de natuurlijke kenmerken van de in de omgeving van de veehouderij gelegen natuurgebieden worden aangetast.

Voorts doet het voor de beoordeling of de ammoniakdepositie in de aangevraagde situatie niet toeneemt ten opzichte van de vergunde situatie vóór de aan te houden referentiedata, niet ter zake of de inrichting feitelijk nog in overeenstemming met de voor die data vergunde situatie in werking is, zodat hetgeen MOB aanvoert geen aanleiding geeft voor het oordeel dat geen beroep kan worden gedaan op de bij besluit van 3 december 1991 vergunde situatie.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 28-03-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW0169

Zaaknummer: 201003118/1/A4

Wetsartikelen: 16 Natuurbeschermingswet en 19d Natuurbeschermingswet

RECHTSPRAAK

Leudal/Vrijstelling en bouwvergunning

Vrijstelling voor windmolenpark valt onder Chw. Gebrek ten aanzien van wijziging bouwplan met toepassing artikel 1.5 Chw gepasseerd

Gelet op de totale capaciteit van 9,2 Mw van de voorziene windturbines, die tezamen een productie-installatie als vorenbedoeld vormen, heeft de rechtbank terecht overwogen dat het vrijstellingsbesluit en de bouwvergunning een project betreffen als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Chw, gelezen in samenhang met bijlage I behorende bij de Chw (onder 1.1) en artikel 9e van de Elektriciteitswet 1998.

Er is sprake van wijzigingen aangebracht in het oorspronkelijke bouwplan die niet van ondergeschikte aard zijn. Het college had de, hangende de op 20 december 2007 ingediende aanvraag, aangebrachte wijzigingen in het bouwplan derhalve niet mogen betrekken in het besluit van 24 november 2009. De rechtbank heeft dat niet onderkend. Dit terecht voorgedragen betoog leidt echter niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. Dit gebrek kan met toepassing van artikel 1.5 van de Chw worden gepasseerd, omdat aannemelijk is dat potentiële belanghebbenden hierdoor niet worden benadeeld.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-03-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV9450

Zaaknummer: 201108983/1/A1 en 201108984/1/A1

Wetsartikelen: 19 lid 1 WRO, 1.1 lid 1 aanhef en onder a Chw, 1.5 Chw en 9e lid 1 Elektriciteitswet 1998

RECHTSPRAAK

Rijssen-Holten/bestemmingsplan 'Bedrijventerrein Rijssen'

Ontvankelijkheid. Wel zienswijze mogelijk bij een ontwerpbestemmingsplan dat zijn grondslag vindt in projectbesluiten die nog niet onherroepelijk zijn. Woningen op bedrijventerrein

Appellanten hebben op 2 maart 2010 zienswijzen ingediend tegen het ontwerpbestemmingsplan, derhalve voordat de Crisis- en herstelwet in werking is getreden. Ingevolge het toen geldende artikel 3.14 van de Wro mochten hun zienswijzen betrekking hebben op dat deel van het ontwerpbestemmingsplan dat zijn grondslag vindt in de projectbesluiten. De Crisis- en herstelwet voorziet niet in overgangsrecht op dit punt. Derhalve gold ten tijde van het nemen van het bestreden besluit artikel 3.14 van de Wro zoals dit luidde met ingang van 31 maart 2010. Voor de toepassing van dit artikel lijkt echter niet meer van belang te zijn of een projectbesluit onherroepelijk is geworden. Een redelijke wetsuitleg brengt wel met zich dat artikel 3.14 van de Wro aldus moet worden begrepen dat zienswijzen geen betrekking kunnen hebben op dat deel van het ontwerpbestemmingsplan dat zijn grondslag vindt in een projectbesluit dat in rechte onaantastbaar is. Een andere uitleg zou ertoe leiden dat hetgeen met het projectbesluit mogelijk wordt gemaakt kan worden verwezenlijkt ongeacht de uitkomst van de rechterlijke toetsing van dat projectbesluit. Dit kan uit een oogpunt van adequate rechtsbescherming niet worden aanvaard. Uit de totstandkomingsgeschiedenis van de Crisis- en herstelwet, waarin geen enkele aandacht is besteed aan het verlies van rechtsbescherming door de wijziging van artikel 3.14 van de Wro, kan ook niet worden afgeleid dat de wetgever heeft beoogd met de Crisis- en herstelwet de op dit punt bestaande beroepsmogelijkheden te wijzigen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 28-03-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW0170

Zaaknummer: 201011984/1/R1

Wetsartikelen: 3.10 Wro, 3.13 lid 1 en 2 Wro en 3.14 Wro

RECHTSPRAAK

Puremerend/bestemmingsplan 'De Gors e.o. 2010'

Ontvankelijkheid. Geen zienswijze mogelijk tegen het deel van het ontwerpbestemmingsplan dat zijn grondslag vindt in een omgevingsvergunning die in rechte onaantastbaar is

Een redelijke wetsuitleg brengt met zich dat artikel 3.14 van de Wro aldus moet worden begrepen dat zienswijzen geen betrekking kunnen hebben op dat deel van een ontwerpbestemmingsplan dat zijn grondslag vindt in een projectbesluit dat in rechte onaantastbaar is. Met de inwerkingtreding van de Wabo is artikel 3.14 van de Wro onder meer vernummerd naar artikel 3.10 van die wet en aangepast aan de omstandigheid dat het projectbesluit als zelfstandige rechtsfiguur is komen te vervallen en dat deze is opgegaan in de omgevingsvergunning. Geen aanleiding bestaat artikel 3.10 van de Wro anders uit te leggen. Dat betekent dat zienswijzen geen betrekking kunnen hebben op dat deel van het ontwerpbestemmingsplan dat zijn grondslag vindt in een omgevingsvergunning als bedoeld in die bepaling die in rechte onaantastbaar is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 28-03-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BW0171

Zaaknummer: 201012081/1/R1

Wetsartikelen: 3.10 Wro, 3.14 Wro en 2.1 lid 1 onder c Wabo

RECHTSPRAAK

Vianen/ bestemmingsplan 'Golfbaan de Bolgerijsche, Vianen'

Golfbaan niet in strijd met het streekplan en de verordening. De inhoud van de verordening is gebaseerd op het streekplan en bevat geen nieuw beleid

Ingevolge artikel 9.1.4, tweede lid, van de Invoeringswet Wet ruimtelijke ordening, voor zover hier van belang, blijft het recht zoals dat gold vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Wro van toepassing ten aanzien van een bestemmingsplan, waarvan het ontwerp vóór dat tijdstip ter inzage is gelegd. Het ontwerpplan is ter inzage gelegd op 17 oktober 2007 en de Wro is op 1 juli 2008 in werking getreden, zodat de WRO van toepassing is ten aanzien van het plan. Aangezien de verordening een instrument is op basis van de Wro en dit instrument niet bestond onder de WRO, heeft het college zich terecht op het standpunt gesteld dat de verordening niet van toepassing is op het plan. Een oordeel waarin in dit geval bindende werking zou worden toegekend aan de verordening, verdraagt zich niet met de systematiek van de WRO op grond waarvan het college een besluit omtrent goedkeuring van een plan neemt. Het vorenstaande betekent dat in dit geval geen ontheffing op grond van die verordening hoefde te worden aangevraagd en verleend. Nu de verordening, die volgens de toelichting daarop is gebaseerd op het streekplan, kan worden beschouwd als een neerslag van het provinciale beleid met betrekking tot onder meer de aanleg van golfterreinen in landelijk gebied, diende het college bij het besluit omtrent goedkeuring rekening te houden met het aan de verordening ten grondslag liggende beleid, nu die verordening vóór dat besluit in werking was getreden. Van belang is dat uit de door provinciale staten van Utrecht vastgestelde Beleidslijn nieuwe Wro volgt dat het na de inwerkingtreding van de Wro de bedoeling is het streekplan als beleidskader te blijven toepassen en geen nieuw beleid vast te stellen. In de toelichting op de verordening is vermeld dat de figuur van de verordening nieuw is in de ruimtelijke ordening, maar dat de inhoud van de verordening niet nieuw is, nu die verordening is gebaseerd op het Wro-proof gemaakte streekplan (Beleidslijn nieuwe Wro).

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Menaldumadeel/bouwvergunning

Weigering om lichte bouwvergunning voor oprichten antennemast te verlenen is in strijd met artikel 10 lid 1 EVRM

De weigering vrijstelling te verlenen voor de oprichting van de antennemast is een inmenging in het in artikel 10, eerste lid, van het EVRM neergelegde recht op vrijheid van meningsuiting en vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken. De rechtbank is terecht tot de conclusie gekomen dat de noodzaak en evenredigheid van de beperking van de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken in dit geval onvoldoende aannemelijk is gemaakt en heeft terecht geoordeeld dat het college gehouden was de lichte bouwvergunning te verlenen.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

minister EZ, landbouw en Innovatie

Een vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet (Nbw) is in beginsel niet overdraagbaar nu deze wet niet in deze mogelijkheid voorziet. Dit neemt niet weg dat op andere wijze de Nbw-vergunning feitelijk op een ander kan overgaan

Casus

Toevoegen van voorschrift aan de Nbw-vergunning waarin is bepaald dat de vergunning strikt persoonlijk en niet overdraagbaar is. Dit voorschrift is opgenomen in verband met het uitsterfbeleid inzake de mechanische pierenvisserij zoals vermeld in de PKB Waddenzee. Appellanten betogen dat de Nbw 1998 niet voorziet in vergunningen die niet overdraagbaar zijn noch in bepalingen die het bevoegd gezag legitimeren om de overdraagbaarheid van vergunningen in te perken.

Rechtsvraag

Is een vergunning krachtens de Nbw 1998 overdraagbaar?

Uitspraak

Ingevolge het Burgerlijk Wetboek zijn vergunningen slechts overdraagbaar wanneer de wet dit bepaalt. De Nbw 1998 voorziet niet in een regeling omtrent de overdracht van een vergunning zodat Nbw-vergunningen niet overdraagbaar zijn. Dit betekent niet dat een verleende Nbw-vergunning niet kan overgaan op een ander natuurlijk persoon of een rechtspersoon. Dit laatste kan worden bereikt door een besluit tot wijziging van de tenaamstelling van de verleende vergunning of door een overdracht van de aandelen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-03-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV9525

Zaaknummer: 201100548/1/R2 en 201100550/1/R2

Wetsartikelen: 45 Natuurbeschermingswet 1998 en 3:83 Burgerlijk Wetboek

RECHTSPRAAK

Bij de beantwoording van de vraag of een object als geluidgevoelig moet worden aangemerkt, is niet de juridisch-planologische status maar het feitelijk gebruik doorslaggevend. De woon- en werkruimte is in beginsel een geluidgevoelig object, maar krijgt geen bescherming omdat het tot de sfeer van de inrichting behoort

Casus

Preventieve last onder dwangsom wegens het overtreden van de geluidsnormen van het Activiteitenbesluit door het ten gehore brengen van versterkte en onversterkte live muziek.

De geluidsnormen zijn overschreden in een in hetzelfde pand gesitueerde woon- en werkruimte die door verzoeker om schorsing van het besluit is onderverhuurd aan een derde.

Rechtsvraag

Is de desbetreffende woon- en werkruimte aan te merken als een geluidgevoelig object dat dient te worden beschermd tegen geluidoverlast?

Uitspraak

Vooropgesteld moet worden dat bij de vraag of sprake is van een geluidgevoelig object niet de juridisch planologische status van het object doorslaggevend is, maar het feitelijk gebruik dat van dat object wordt gemaakt. Nu vaststaat dat het onderverhuurde pand sinds 1996 feitelijk als woon- en werkruimte wordt gebruikt, is de vraag of dit pand een woonbestemming heeft hier niet relevant. De binnen dit pand gebruikte leefruimten zijn in beginsel aan te merken als geluidgevoelige ruimten in de zin van het Activiteitenbesluit waardoor deze ruimten in beginsel bescherming genieten tegen geluidhinder. In dit geval is echter sprake van een zodanige betrokkenheid van dit onderverhuurde deel van het pand bij het deel waar de live muziek ten gehore wordt gebracht, dat het om die reden tot de sfeer van de inrichting moet worden gerekend. Dit betekent dat het onderverhuurde deel geen bescherming toekomt tegen geluidhinder en bijgevolg geen sprake kan zijn van schending van de geluidsnormen van het

Activiteitenbesluit. Verweerder was niet bevoegd om een preventieve last onder dwangsom op te leggen.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 06-03-2012

ECLI: ECLI:NL:RBALM:2012:BV8401

Zaaknummer: 12/113 GEMWT BN1 V

Wetsartikelen: 1 lid 1 Activiteitenbesluit

RECHTSPRAAK

Leiden

Het opleggen van een maatwerkvoorschrift met hogere geluidsnormen is niet in overeenstemming met de best beschikbare technieken (bbt), omdat de kosten van gevelisolatie de toepassing van bbt niet te boven gaan

Casus

Maatwerkvoorschrift waarin voor een sporthal hogere geluidsnormen zijn opgenomen dan de standaard geluidsnormen in het Activiteitenbesluit. Eisers zijn van mening dat door het toestaan van deze geluidnormering onaanvaardbare geluidhinder ter plaatse van hun woningen optreedt. Bovendien stellen zij dat wat betreft de geluidisolatie niet wordt voldaan aan het vereiste van toepassing van de best beschikbare technieken (bbt). Verweerder meent daarentegen dat geluidisolatie verder gaat dan op grond van bbt kan worden geëist, gelet op de beperkte periodes van geluidhinder en de met geluidisolatie gemoeide kosten. Daarom is gekozen voor minder kostbare middelen.

Rechtsvraag

Wat kan in dit geval op grond van bbt aan geluidreductie worden verlangd?

Uitspraak

In het in dit kader opgestelde geluidsrapport is berekend dat de kosten van geluidisolatie € 550.000 bedragen (waarvan € 190.000 voor isolatie van de gevels en € 360.000 voor isolatie van het dak). Met gehele isolatie is een zodanige reductie van de geluidsniveaus mogelijk dat wordt voldaan aan de standaard geluidsnormen zoals opgenomen in het Activiteitenbesluit.

Met alleen de isolatie van het dak is een reductie mogelijk van maximaal 1 dB(A) en met alleen de isolatie van de gevels een reductie van 4 tot 6 dB(A). In dit geval is sprake van een aanzienlijke overschrijding van de standaard geluidsnormen die in de avonduren 12 dB(A) bedraagt. Niet in geding tussen partijen is dat geluidisolatie mogelijk en in zijn algemeenheid bij sporthallen in den lande een gebruikelijke voorziening is.

Een investering van € 550.000 voor isolering van zowel dak als gevels gaat de toepassing van bbt te boven, aangezien met de isolatie van het dak, die slechts 1 dB(A) reductie oplevert, een bedrag is gemoeid van € 360.000. De kosten van de isolatie van de gevels, te weten € 190.000, gaat de toepassing van bbt echter niet te boven. Met die investering kan de overschrijding tot de helft, te weten 4 tot 6 dB(A), worden gereduceerd. Dat de uitbreiding van de hal al grote kosten met zich heeft gebracht, leidt niet tot een ander oordeel, omdat deze uitbreiding geen onderdeel uitmaakt van de onderhavige beoordeling. Het maatwerkvoorschrift met de hogere geluidsnormen is niet in overeenstemming met bbt.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 08-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RBSGR:2012:BV2984

Zaaknummer: AWB 11/5871 en 11/5877

Wetsartikelen: 2.17 Activiteitenbesluit en 2.20 Activiteitenbesluit

RECHTSPRAAK

Staatssecretaris I en M

Nu niet vaststaat dat de MER-beoordeling uit 2005 nog actueel is, kan deze beoordeling niet aan een besluit in 2010 ten grondslag worden gelegd

Casus

Vergunning ingevolge de Waterwet voor het plaatsen van een waterkrachtcentrale in de Maas. In geding is de vraag of hier bijzondere omstandigheden aanwezig zijn die een milieueffectbeoordeling rechtvaardigen. Verweerder is van mening dat een in 2005 in een eerdere vergunningprocedure door de Commissie m.e.r. uitgebracht advies nog steeds voldoende actueel is. In beroep oordeelt de rechtbank dat de vergunningaanvraag ten onrechte in behandeling is genomen vanwege het ontbreken van een MER-beoordeling. De rechtbank meent echter dat met toepassing van artikel 1.5 van de Crisis- en herstelwet (Chw) aan dit gebrek voorbij kan worden gegaan omdat de bestaande gegevens voldoende waren om de milieugevolgen in beeld te brengen. Tegen deze uitspraak wordt hoger beroep ingesteld.

Rechtsvraag

Is artikel 1.5 van de Chw van toepassing?

Uitspraak

Dat sinds de laatste MER-beoordeling in 2005 nieuwe wetgeving en beleidsregels zijn vastgesteld, betekent op zichzelf niet dat de bijzondere omstandigheden waaronder de aangevraagde activiteiten worden ondernomen en de feitelijke gevolgen die het project heeft voor het milieu zijn gewijzigd ten opzichte van 2005. Anders dan de rechtbank echter heeft overwogen, kan uit het bij haar bestreden besluit niet worden afgeleid dat de minister de adviezen van Visadvies met betrekking tot uitgestelde vissterfte in de beoordeling heeft betrokken. Uit het besluit kan evenmin worden afgeleid dat de minister overigens de mogelijke uitgestelde vissterfte in de beoordeling heeft betrokken. Daartoe was de minister wel gehouden, nu, zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, aannemelijk is dat dit een niet

te verwaarlozen percentage van de vissterfte betreft. Gelet op het voorgaande heeft de minister niet deugdelijk beoordeeld of de aangevraagde activiteiten vanwege de bijzondere omstandigheden waaronder zij worden ondernomen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben, en, zo ja, of een milieueffectrapport moet worden gemaakt. Onder die omstandigheden heeft de rechtbank ten onrechte toepassing gegeven aan artikel 1.5 van de Chw.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV3249

Zaaknummer: 201109027/1/A4

Wetsartikelen: 7.36a WMB en 1.5 Chw